

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 13: In arborem, cuius casu in agro Sabino pæne opressus est

---

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A Perfarum reges ab Achæmene originem ducere.
οι Περσών βασιλείς Αχαιμένσο ἐκγονοι.

AVT PINGVIS PHRYGIÆ MYGD. OP.]
 Sic omnes quidem habent libri & vulg. & manu-
 scr. Sed Seruius ad illum Virg. versum *Aeneid.* 2.
Troianas ut opes, &c. hunc locum proferens sic
 videtur legisse, *Aut pinguis phrygia, aut Mygdo-*
nias op. Ego tamen nihil mutandum censeo. Scri-
 bit enim Stephanus, *Μυγδονία μοῖρα μακεδονίας, καὶ*
ἐτέρα φρυγίας τῆς μεγάλης ἀπὸ μύγδονος: id est, Mygdo-
 nia, pars Macedonia, & altera phrygiæ eius, quæ
 magna est, à Mygdone, seu Mygdono Thrace. in-
 fra *Od.* 17. lib. 3. *Quàm si Mygdoniis regnum*
Haliattici Campis continnem.

DVM FRAGRANTIA] *fragrantia* quidem scri-
 ptum est in quattuor codicibus manu scriptis: sed
fragantia excudendum curavi, partim ratione ad-
 ductus: partim quòd in vno cod. ascriptum reperi,
aliàs fragantia: in vno ad oram libri annotatum,
 id est, *bene olentia.* Catull. *cubile Sertis, & Syrio*
fragrans olivo. *Flagrantia* tamen non damno, quod
 valet, ardentia.

B AVT FACILI SÆV. NEG.] *sævitia* simula-
 ta: quod simile est, ac si diceret, *facili* difficultate,
 vt declarant ea verba, quæ deinceps sequuntur:
Qua poscente magis gaudeat eripi, id est, quæ oscula
 puellæ crepta maiore voluptate eam afficiant,
 quàm eum ipsum, qui poscit atque eripit, videlicet
 amantem. Ostendit autem artem, astumque
 puellarum, quæ sæpenumero dissimulant id se cu-
 pere, quod vehementer exoptant: quod quidem
 faciunt vel vt desiderium amantium magis exacu-
 ant, atque incendunt: vel pudore deterrita. Quæ-
 admodum autem Horat. hinc dixit *eripere osculum,*
 sic Catull. *surripere suaviū.* Sic ille ad Iuenci-
 um: *Surripui tibi, dum ludis, mellite Iuenci, Sua-*
uiolum dulci dulcius ambrosia.

INTERDVM RAP. OCC.] interdum ante-
 uertat, & prior osculetur.

IN ARBOREM, CVIVS
 casu in agro Sabino pæne
 oppressus est.

C

Ode 13.

Numquam homini satis exploratum esse,
 quid vitare debeat. Sapphonis &
 Alcæi laudes.

ILLE & nefasto te posuit die,
 Quicumq; primùm, & sacrilega manu
 Produxit arbos, in nepotum
 Perniciem, opprobriūque pagi.
 Illum & parentis crediderim sui
 Fregisse ceruicem, & penetralia
 Sparsisse nocturno cruore

Hospitis: ille venena Colchi-
 Ca, & quicquid vsquam concipitur nefas,
 Tractavit, agro qui statuit meo
 Te, triste lignum, te caducum
 In domini caput immerentis.

Quid quisque vitet, numquam homini
 satis

Cautum est in horas. nauita Bosporum
 Pænus perhorrescit, neque ultra
 Cæca timet aliunde fata.

Miles sagittas, & celerem fugam
 Parthi: catenas Parthus, & Italum
 Robur. sed improuisa lethi
 Vis rapuit, rapietque genteis.

Quàm pæne furua regna Proserpina,
 Et iudicantem vidimus Æacum,

Sedeisque descriptas piorum, &
 Æoliis sidibus querentem

Sapphō puellis de popularibus?

Et te sonantem plenius aureo,

Alcæe, plectro dura nauis,

Dura fuga mala, dura belli?

Vtrumque sacro digna silentio

Mirantur umbra dicere: sed magis

Pugnas, & exactos tyrannos

Densum humeris bibit aure vulgus.

Quid mirum, ubi illis carminibus stupens

Demittit atras bellua centiceps

Aureis? & intorti capillis

Eumenidum recreantur angues?

Quin & Prometheus, & Pelopis parens

Dulci laborem decipitur, sono:

Nec curat Orion leones.

Aut timidos agitare lyncas.

NEFASTO DIE] *ἀνορθόδι ημερα.* dies nefastus,
 infelix, infaustus, ad omneis res gerendas ineptus
 habebatur. quin nec eo die lege agere licebat:
 quod declarat vulgatissimus ille Ouidij versus, *Ille*
nefastus erit, per quem tria verba silentur. tria verba
 sunt do, dico, addico. quæ sunt prætoris. eius e-
 nim est actionem & iudicium dare: ius dicere:
 rem, de qua controuersia est, addicere, aut posses-
 sionem alteri ex litigatoribus dare. Plutarchus
 in Camillo scribit, ab Heraclito rectè reprehensum
 esse Hesiodum, quòd alios dies faustos, alios
 infaustos, & infeliceis statuerit, tanquam ignorans
 vnam dierum omnium esse naturam: his verbis,
 ἡμέρας

A ὄρθως Ἡρακλῆος ἐπιπλήξεν Ἡσιόδω πᾶς μὲν ἀγαθὸς ποιμή-
να, πᾶς δὲ φαύλας ἡμέρας, ὡς ἀγνοῖντι φύσιν ἡμέρας μίαν ἔ-
σαν. hanc arborem autem, quam dicit die nefalto
esse fatam, iterum commemorat Ode 17. *Metru-*
eius illapsus cerebro Sustulerat, &c.

SACRILEGA MANU] impia.

PROVXIT IN NEP. &c.] producere est,
vel in longum tempus, vel foras, & in locum pu-
blicum ac propatulum ducere. sic dicimus produ-
cere conuiuium in multam noctem, & producere
testes. sic hoc loco in nepot. pernic. &c. pro-
ductam arborem intellige arborem satatione & cul-
tura è terra prolatam & propagatam in postero-
rum perniciem, & totius vici infamiam.

FREGISSE CERV.] frangere ceruices apud
M. Tullium vsitatum: vt orat. in Vatin. *Frerisue*
ceruices in carcere illi ipsi Vettio, ne quod indicium
corrupti indicij extaret. Horat. autem infra Od. 3.
Epod. *impia manu Senile guttur fregerit.*

ET PENETRALIA SPARS.] id est, & in
intima ædium parte noctu hospitem interfecisse.

VENENA COLCHICA] venena præsentissima,
venena venenis Medææ, quæ venefica fuit no-
bilissima, potentiora. Ode 17. Epod. *Cales vene-*
nis officina Colchicis. Admonendi autem sunt ado-
lescentes, tertiam syllabam nominis *Colchica*, per-
tinere ad principium versus consequentis. est en-
nim hic versus hypermeter. Sed tamen non dissi-
mulabo, me in aliquot libris manuscriptis, vno
Russardino, & duobus Nicotianis, & nonnullis
alijs reperisse scriptum, *ille venena Cholca.* quæ
scriptura non est fortasse reiicienda: immò verò,
vt Horatio vsitata, receptæ anteposenda. talia en-
nim sunt illa Od. 2. 2. lib. 1. *Mauris iaculis:* & Ode
12. lib. 4. *Sulpij horreis:* & epist. 12. lib. 1. *Ster-*
minium acumen. & simil.

CADVCVM] te lignum, quod incidisti in me-
um caput.

IMMERENTIS] qui nihil commerueram,
quamobrem in caput meum irrueres. Od. 6. E-
pod. *immerenteis hospites.* & 7. *immerentis Remi*
Sacer nepotibus cruor.

QVID QVISQVE VITET, &c.] In duob.
cod. calamo exaratis, Iannoct. & Faern. scriptum
est, *Quod quisque vitet, &c.* de qua scriptura lector
eruditus iudicabit. Degreditur ad sententiam ge-
neralem & vniuersam, neminem sibi in posterum
ita cauere posse, vt non improviso genere mortis
extinguatur: quam & Pindarus posuit Olymp.
eid. 6. *Ἡτοι βροτῶν κέρριται πείρας ἕπι θανάτῃ, ἕδ' ἀσύχμῳ*
ἀμέραν ὁπότε πᾶσι δ' αἰλίῃ ἀπειρεὶ ἀν' ἀγαθῶν πελευθήσμεν. id
est, nullus mortalium certus constitutus est mor-
tis terminus: & incertum est quando quietum, &
præsentem diem, solis filium, stabili cum bono fi-
nituri simus.

BOSPORVM] Thracium, Pontifretum, in
quo est Byzantium. Bosporum autem, nō Bospho-
rum imprimendum curavi, quod Græci *βόσπορον*
dicunt, à nominibus *βῶς* & *πόρος*, non *βόσφορον*. Præ-
terea in libro Faerni, Bosporum scriptum reperi,
& vno Vatic. De Bosporo sic interpret Apollon.
lib. 2. *ἀργοναυτ. βόσπορος ὀνομάζεται διὰ τὸ δοκεῖν τὴν ἰῶν*
βῶν ἕσται διαπορεύεσθαι τὸ ἐπὶ Βυζαντίῃ καὶ Καλχιδόνος διαστή-

μα, &c. ἢ διὰ τὸ πάντας τὰς γενεὰς πορῆμὸς, βόσπορος καλεῖ-
σθαι. reliqua vide suo loco. id est, Bosporus no-
minatur propterea quia Io cum vacca esset, videat-
ur spatium illud, quod est inter Byzantium &
Calchedonem, transiisse, &c. aut propterea
quod omnia angusta freta, Bospori appellan-
tur.

NEQVE ULTRA CÆCA TIMET] neque
ab alio periculo sibi metuit, quàm à Bosporo. Cæ-
ca autem sunt, quorum causæ ignorantur. Præ-
terea animaduerte hic poni tribrachyn pro dacty-
lo: *met ali*, vt sæpe aliàs.

ET CELEREM FVGAM PARTHI] quia
fugiens pugnat, vt sup. Od. 19. lib. 1. & *versis ani-*
mosum equis Parthum dicere.

SED IMPROVISA LETI VIS] epist. 6.
lib. 1. *Improuisa simul species exteret utrumq.*

QVAM PÆNE FVRVÆ] quantum afui ab
inferis, id est, à morte: *Furuum* (inquit Festus) *ni-*
grum vel atrum. hinc dicta sunt furnus, funus, furia,
fuligo, &c.

PROSERPINÆ] quæ Orci vxor est, vitæ, &
mortis arbitra. vide supra ad Od. 28. lib. 1. *nullum*
Saua caput Proserpina fugit.

ET IVDIGANTEM VIDIMVS ÆACVM] Plato
in Gorgia de Æaco, & Rhadamãtho, *ἐκάπερος*
δὲ πᾶσδων ἔχων, δικάζει. id est, vterque virgam tenens
ius dicit. vide Od. 7. lib. 4. & *de splendida Mi-*
nos Fecerit arbitria.

SEDESQVE DISCRIPTAS PIOR.] cam-
pum Elysiū: de quo sic Homer. *ὄδυσσ. δ. Ἀλλὰ σ' ἐς*
ἡλύσιον πῆδον, καὶ πύρατα γαίης Ἀθάνατοι πύμφουσι, ὅθι ξαν-
θὸς Παδάμανθος. & Virg. 5. *Æncid. non me impia nã-*
que Tartara habent, tristisque umbra, sed amœna
piorum Concilia. discriptas autem excudendum cu-
raui libros septem veteres secutus: in quib⁹ omni-
bus ita legitur: nisi quod in vno, & altero legitur
descriptas: discriptas autem, id est, *διατεταγμένας*, dis-
positas, digestas, distributas. sic epist. ad Pisōn.
Discriptas seruare vices, operumque colores, Cur ego
sic nequeo, &c. Putant tamen quidam ferri posse
discretas. Est enim vox Latina & bonis scriptori-
bus vsitata. Lucret. lib. 5. *Et diuisa colebatur, di-*
screta que tellus. quamquam ibi legendum potius
est, *discricta que tellus*, vt habent libri nonnulli ve-
teres.

QUERENTEM SAPPHÔ] querentem de
puellis Lesbij, vel quod illæ se ad turpem amo-
rem impulissent, vel quod sibi in amore non re-
sponderent.

SONANTEM] lyra canentem. sonantem enim
agendi significationem habet, & coniungitur cū
vocibus, quæ sequuntur, *dura fuga mala.*

FVGÆ] exsulij, τῆς φυγῆς. nam Græci exsulium
φυγῶν appellant, & exulare *φεύγειν* dicunt. vel fu-
gam intellige eorum, qui clade accepta è prælio
fugiant.

VTRVMQVE] Alcæum & Sapphonem.

SACRO SILENTIO] cur sacro? an quod
in rebus diuinis, quæ publicè fiebant, imperaba-
tur, vt linguis fauerent? id est, vel bona verba lo-
querentur, vel silerent? quod scribit M. Tull. de
diuinat. lib. 1. & item scribunt Græci. hinc illa, *fa-*
uere

A uete linguis. Od. 1. lib. 3. & male nominatis *Parcite verbis*. Od. 14. lib. 4. an propter Bacchi, & Cereris mysteria, quæ religioſiſſimo ſilentio conſtabant? an quòd Pythagorei ſilentium, diuinum quiddam eſſe exiſtimabant, at que ob eam cauſam eius uſus in ſacris erat maximus? Oda 2. lib. 3. fidele appellat, *Eſt & fideli tuta ſilentio Merces, &c.* Itaque Seruius ad verſum illum Virg. lib. 5. *Æn.* annotat, in ſacris taciturnitatem, in ludis plauſum, clamorem, ſtrepitumq; ac tumultuationem requiri.

MIRANTVR VMBR. DICERE] tale eſt illud Virg. Georg. 4. de Orph. *At cantu commota Erebi de ſedibus imis Umbra ibant tennes, ſimulacra que luce carentum.* idem ibid. *Quin ipſe ſtupeſcere domus, atq; intima leſti Tartara, ceruleoſque implexæ crinibus angues Eumenides, tenuitque inhians tria Cerberus ora, Atque Ixionei vento rota cõſtitit orbis.*

SED MAGIS, &c.] id eſt, ſed attentius audit vulgus pugnas, & tyrannorum exactiones, quæ canuntur ab Alcæo, quàm res amatorias, quas Sappho ſuis verſibus perſequitur. canebat tamen & Alcæus res amatorias, vt didicimus ex Oda 32.

B lib. 1. quamuis eſſet vir militaris, vt ſup. diximus.

DENSVM HYMERIS] frequens, confertũ, ſpiſſum, ἐπιπυρρον.

BIBIT AVRE.] audit cupidiffime. ſic Propert. lib. 3. *Incipe ſuſpenſis auribus iſta bibam.*

QVID MIRVM, &c.] Quid mirum, umbras mortuorum, Alcæi & Sapphonis cantu teneri, ac delectari, cum carminibus illis delectatus, ac, pene dicam, ſtupefactus Cerberus aureis demittat?

DEMITTIT ATRAS B. C.] aliter dixit Saty. 9. lib. 1. *Demitto auriculas, vt iniqua mentis aſellus. atras,* vel quia quæ ſunt apud inferos omnia, nigra ſunt, vt infra annotatum eſt ad illum locum Od. prox. *Viſendus ater, &c.* vel intellige turpeis, vt epiſt. ad Piſon. *atrum deſinat in piſcem.*

BELVA CENTICEPS.] Cerberum ſignificat, fortatte propter centum angueis, qui eius caput communiunt, vt ait Od. 11. lib. 3. *quamuis furiale centum Muniant angues caput eius.* Heſiod. autem in Theog. Cerberum πεντηκοντακεφαλον, id eſt, quinquaginta capitum, eodẽmque loco Echidne filium facit. ſed præſtat Heſiodi verba aſcribere.

C ſic enim ille de Echidna, Δεὺ περὸν αὐτὸς ἐπικριν ἀμύχανον, ἐπὶ φατειὸν Κέρβερον ὀμνησὴν Αἰδέω κινὰ χαλκοφάνον, Πεντηκοντακεφαλῶν, ἀναίθεα τε, κρατερὸν τε. id eſt, Secundo loco autem peperit ingentem, & ineuitabilẽ, & nefandum Cerberum, crudelem Orci canem, voce ferrea, quinquaginta capitibus præditum, impudentem & validum. Pausanias autem in Laconicis ſcribit Hecataum Mileſium probabilem quendam de Cerbero ſermonem excogitaſſe: qui huiusmodi eſt: horribilem in Tanaro ſerpentem fuiſſe, eũmque Orci canem idẽo eſſe nominatum, quia, quemcumque ille momordiſſet, eum neceſſe eſſet interire: tanta erat veneni pernicietas ac diritas: atque hunc ſerpentem ad Euryſteum ab Hercule eſſe deductum. Iam primus Homerus eum Ditis, ſeu Orci canem appellauit, neque aliud ei nomen impoſuit, neque vlla eum ſpecie confor-

D mauit: Poſteriores autem Cerberum appellarũt, eĩque canis ſimilitudinem, ac figuram affinxerũt, triaque capita, nonnulli etiam quinquaginta attribuerunt, vt Heſiodus.

EUMENIDVM] furiarum. appellaſe autem ſunt Eumenides ab Athenienſib. εὐφρομοῦ ἕνεκα. vel vt præbeant ſe εὐμενείς, id eſt, placidas, placatas, propitias. Deæ ſunt cædis, & impietatis vltlices, eadẽm dicuntur à Græcis σεναι, δειναι, δεινόπες, ἔμφοβοι, πίνιμοι, χαλκόποδες, αἰνοί. id eſt, graues ſeu venerandæ, horribiles, horribili aſpectu, terrificæ, vltlices, æreis pedibus, abſtemiæ.

RECREANTVR ANGVES] vel furiarum crines, angues erant: vel furiarum crinibus angues erant implexi, atque implicari. Virgilius Georg. 4. *ceruleoſque implexæ crinibus angueis.* Idem lib. 7. *Æneid.* *Hinc dea ceruleis vnum de crinibus anguem Conijcit, inque ſinum præcordia ad intima ſubdit.* Catull. de nuptijs Pelei & Thet. *Eumenides, quibus anguineo redimita capillo Frons exſpirantis præportat pectoris iras.*

QVIN ET PROMETHEVS] De Prometheo diximus ad Odam 3. & 16. lib. 1.

ET PELOPIS PARENS] Tantalus. de quo dicemus ad Od. 19. huius lib. & Saty. 1. lib. 1. ſed de eius ſupplicio, reiſcio lectorem ad Æſchylum: cuius extat tragœdia, Prometheus nomine.

LABOREM DECIPITVR] Silegamus laborum, vt habent omnes libri vulgati, & aliquot manuſcripti, exiſtimo ab Horatio dictum eſſe *decipitur laborum* exemplo Græcorum, qui ita loquuntur, ἐπιλανθάνεται ποινῶν, id eſt, decipitur, vel fallitur, vel obliuiſcitur laborum. de verbo autem λαθάνειν, quod valet latere, ſeu fallere, diximus ad Od. 10. lib. 1. notiſſimum enim eſt ijs, qui hunc poëtam terunt, *fallere* apud eum, idem valere, quod *latere*, obſcurum & incognitum eſſe. qualia ſunt illa, *Da mihi fallere, da iuſtum, ſanctũmque videri. & fallentis ſemita vite.* & illud, *ſocerum & ſceleſtas Falle ſorores.* quo ſenſu & verbum *decipio* uſurpauit ſat. 3. lib. 1. *amatorem quod amica Turpia decipiunt cacum vitia,* id eſt, quòd amica vitia ab amatore ignorantur, vel non animaduertuntur. non diſſimile eſt illud Plautinum in Epid. *nec ſatis exaudiebam, nec ſermonis fallebar tamen.* & ita Virg. *Æn.* 4. *dixit inſandum ſi fallere poſſit amorem.* quod etiam Græci dicunt βυκολεῖν ἔρωτα. i. ſolatia quædam, & oblectamenta adhibere, quibus animi ægritudinem ex amore natam leuare poſſimus, aut quibus animum ab amoris cogitatione auocemus. ſic Horat. Saty. 7. lib. 2. *fallere curam* dixit. *Iam vino quarens, iam ſomno fallere curam.* hoc igitur totum, *decipitur laborum,* coniunctè legendum, vt rectè annotauit Porphyrius: valẽtque, obliuiſcitur laborum ſuorum dulciſono, id eſt, carminibus Alcæi delectatus, ſuorum laborum ſenſu leuatur. Sed & Porphyrio videtur legiſſe *laborem,* & ita habent nonnulli veteres codices. Atque hanc puto rectam eſſe ſcripturam. Genus autem loquendi à Græcis ſumtum eſt. Sic enim dicunt illi, κλέπεται τὸν πόνον, ſeu τὸν κόπον: id eſt, non ſentit laborem, nõ ſentit dolorem. Iam cum hoc loco congruit ille, qui eſt Od. 11. lib. 3. *Quin & Ixiõ, Tityõſque vultu Riſit inuito, &c.*

A *Nec curat Orion, &c.*] de Orione diximus sup. ad Od. 28. lib. 1. sed quòd hìc dicit Horatius, non curare eum apud inferos leones agitare, &c. id est, studium venationis intermittere, dum Alcæum, & Sapphonem canentis audit, sumtum est ex Homero Ὀδυσσ. λ. ubi Vlysses narrat Alcinoò se illum vidisse apud inferos in prato Asphodelo, quas feras in desertis montibus interfecit, eas vnum in locum cogentem. sic Homer. Τὸν δὲ μετ' ὀρίωνα πλώριον εἰσενόησα Θῆρας ὁμῆ εἰλεῦναι κατ' ἀσφόμελον λειμῶνα, Τὸς αὐτὸς κατέπεφνε σὺ οἰοπόλοισιν ὄρεσσι, Χερσὶν ἔχον ῥόπαλον παρχάλλειον αἰὲν ἀαγῆς. Videtur autem Horatius toto hoc loco Pindarum æmulatus esse Πυθ. εἰδ. α. apud quem, aquila illa, quæ sceptro Iouis infidet, Apollinis cantu delectata, primum fenfim vtramque alam remittit, ac relaxat: deinde palpebris tenebroso vapore perfusis (sic enim loquitur Pindarus) obdormiscit. Itemque Martis animus alioqui ferox, armis relictis, ferròque posito, eodem cantu permulcetur. verba Pindari nò ascribam, ne sim longior.

TIMIDOS] *timidas* habet Faëni codex, sic Virg. pharmaceu. *quorum stupefacta carmine lynces.* alij fere omnes, *timidos*, quos secutus sum.

B **AGITARE]** διώκειν, persequi.

LYNCAS] Virg. Georg. 3. *Quid lynces Bacchi varia?* Horat. Od. 6. lib. 4. *Delia tutela deæ, fugacis Lyncas, & cernos cohibentis arcu, &c.*

AD POSTVMVM.

Ode 14.

Mortem vitari non posse.

E *Heu, fugaces, Postume, Postume,
Labuntur anni: nec pietas moram
Rugis, & instanti senectæ
Afferet, indomitaeq; morti.*

Non, si trecentis, quotquot eunt dies,

C *Amice places illacrymabilem*

Plutona tauris: qui ter amplum

Geryonem, Tityónque tristi

Compescit vnda, scilicet omnibus,

Quicumque terræ munere vescimur,

Enauiganda, siue reges,

Siue inopes erimus coloni.

Frustra cruento Marte carebimus

Fractisque rauci fluctibus Adriæ.

Frustra per auctunnos nocentem

Corporibus metuemus Austrum.

Visendus ater flumine languido

Cocytus errans, & Danaï genus

*Infame, damnatúsque longi
Sisyphus Æolides laboris.*

Linquenda tellus, & domus, & placens

Vxor: neque harum, quas colis, arborum

Te, præter inuisas cupressos,

Vlla breuem dominum sequetur.

Absumet heres Cacuba dignior,

Servata centum clauibus: & mero

Tinguet pauimentum superbum

Pontificum potiore cenis.

EHEV, FUGACES, &c.] videntur hæc ex Anacreonte expressa, si modò sunt Anacreontis: πολλοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη Κρόταφοι, κάρρα δὲ λευκόν: Χαρίεσσα δ' ἔτι ἔστι ἡβὴ Πάρα, &c. id est, Cana iam nobis sunt tempora, caput albescit: venusta pubertas defluxit, &c.

POSTVME, POSTVME] ἀναδιπλώσεις, seu reduplicatio ad maiorem acrimoniam comparata: sic Od. 17. eiusd. lib. *ibimus, ibimus, &c.* sic Sappho, Παρθενία, Παρθενία, πόμην κηπίσσα Οἴη. id est, Parthenia, Parthenia, quòd, me relicta, abis?

NEC PIETAS MORAM, &c.] id est, ob pietatem neque tardius senesces, neque tardius morieris. sic Od. 7. lib. 4. dicit, Torquatum, cùm semel diem suum obierit, neque propter genus, neque propter facundiam, neque propter pietatem reuicturum. *Cùm semel occideris, & de te splendida Minos Fecerit arbitria, Non, Torquate, genus, non te facundia, non te restituet pietas.*

INDOMITÆ] ἀμειλίχῳ seu potius ἀνημέρω seu ἀπθασούτω, seu ἀπθίτῳ.

**NON SI TRECEN. QUOTQV. EVNT
DIES.]** id est, non si quotidie trecentos tauros Plutoni immoles. sic Theognis Οὐδ' αὖ ἀποίνα διδὲς θάνατον φύροι, εἰδὲ βαρείας Νέσους, εἰδὲ κακὸν γῆρας ἐπεχόμενον. id est, ne pretio quidem ad se redimendum dato, mortem quisquam effugiat, neque graueis morbos, neq; malam senectutem aduenientem, & Sophocles Electra: Ἀλλ' ἔπι τῶν ἔξ Αἰδα Πατρίων λίμνας πατέρα ἀνθήσεις, ἔπι γόοις, ἔπι λυγροῖσι. id est, sed ex Orco, & palude omnium communi patrem neque lacrymis, neque precibus excitabis. Et Æschyl. Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος εἰ δάραν ἔρα. Sola Dearum mors munèribus non delectatur. quem versum vsurpat Aristoph. βαπτέλλ. sic epist. 2. lib. 2. *si metis Orcus Grandia cum parvis non exorabilis auro? trecentis autem habent duo cod. Vatic. & Don. quos secutus sum.*

ILLACRYMABILEM] id est, qui lacrymis neque mouetur, neque flectitur. Virg. Georg. 4. de dijs inferis. *Nesciâque humanis precibus mansuescere corda.* Od. 9. autem li. 4. *illacrymabiles* significat, qui lacrymis ab inferis reuocari, vel redimi nò possunt. Germanus Valens, quem semper honoris causa nominatum velim, putabat hoc loco *illacrymabilem* ἐνεργητικῶς positum pro eo, qui non lacrymatur, aut qui lacrymari non solet, vt

Græci